N°. 3597. **1859.**

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan „het Bureau van DE TIJD."

VRIJDAG 4 MAART.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

BERIGT.

Heeren Geabonneerden van „de Tijd" worden herinnerd aan de verpligting om de abonnements-gelden van het loopend kwartaal, aan de administratie te doen toekomen.

Zij kunnen daartoe gebruik maken van Postwissels op Amsterdam, die aan alle postkantoren worden afgegeven tegen 1°/o van het bedrag. Deze onkosten mogen van de verschuldigde gelden worden afgehouden.

Ten einde verwarring te voorkomen, worden Heeren Geabonneerden verzocht den postwissel met bijvoeging van een der gedrukte adresstrookjes, waaronder hun „de Tijd" dagelijks wordt toegezonden, in een couvert geadresseerd „*Aan de Administratie van het Dagblad de Tijd*" over te maken.

AMSTERDAM, 3 Maart.

De Tarieven.

V.

De minister levert én in zijne memorie van beantwoording, én in zijne daaraan toegevoegde bijlagen, een vrij groot getal van cijfers. Die cijfers moeten bewijzen, dat de *bestaande tarieven* voordeelig hebben gewerkt, en dewijl de bestaande tarieven vruchtbaar zijn geweest, daarom ook de *nieuwe tarieven, die de bestaande afbreken*, goed zijn moeten. Men zal reeds uit deze eenvoudige voorstelling van het argument begrijpen, dat de minister een *tour de force* ondernomen heeft, en welligt nieuwsgierig zijn te vernemen, hoe hij er dien heeft afgebragt. Dit zullen wij nu gaan onderzoeken.

De minister heeft zeker wel eens van de fraaije kunst der cijfergroepering hooren spreken, die in menigen staatsman is geroemd, zonder dat zij hem tot lof verstrekte. Wij vermoeden dat het hem bekoord heeft, dewijl hij er op de meest naïeve wijze zijnen troost bij zoekt. De minister intusschen is in de kunst niet ervaren en het strekt hem tot eer. Hij is te eerlijk van gemoed, om niet, zij het dan ook slechts in 't voorbij gaande, eenige toelichtingen te geven, die het kaartenhuis der cijfergroepering omstooten.

De minister begint met eene opgaaf van de gezamenlijke waarde der telken jare sinds 1846 tot 1857 in- en uitgevoerde goederen. Die opgaaf, als wij ze aanvaarden gelijk zij daar ligt — wat wij eigenlijk niet mogen doen, zoo als wij straks zullen aanstippen — bewijst dat er in onze handelsbeweging vooruitgang is. Maar wie een oogenblik aandachtig toeziet, bespeurt al dadelijk, dat de vooruitgang begonnen is reeds vóór dat de bestaande tarieven waren in werking getreden, en dat hij sinds gelijkelijk zonder sprongen is voortgezet. Uitzondering maakt het rampspoedig jaar 1848. Maar heeft het jaar 1858 ook geene uitzondering gegeven? Wij zouden 't vermoeden, omdat de minister de rezultaten van dit laatste jaar verzwijgt, terwijl 't bekend is, dat het jaar 1858 voor den handel een zeer slecht jaar is geweest. Waren welligt de uitkomsten van 't vorig jaar niet verzameld? Wij gelooven, dat de Regering, als 't haar ernst ware, ze had kunnen verkrijgen. Maar zij kwamen in de groepering ongelegen. Zij zouden namelijk aan een ieder de vraag in den mond hebben gelegd: Hoe komt dat jaar 1858 zoo verkeerd te werken onder de bestaande goede tarieven? En dan had men moeten antwoorden, dat de tarieven niet alles alléén doen, dat ook omstandigheden, aan de tarieven volkomen vreemd, grooten invloed op de handelsbeweging uitoefenen. En dan kwam de vraag, de eenige vraag, waar het op aankomt, of de waargenomen vooruitgang is toe te schrijven aan de tarieven, of aan de omstandigheden, of aan beiden gezamelijk? Dat de vooruitgang niet alleen is toe te schrijven aan de bestaande tarieven blijkt daaruit, eensdeels dat de vooruitgang belangrijk was vóór de invoering der tegenwoordig geldende tarieven; anderdeels dat het jaar 1858 vermoedelijk in plaats van vooruit te gaan in de hooger en hooger klimmende beweging, achteruitgang zal hebben geleverd. Wij geven veel toe — want het blijft een probleem of de vooruitgang niet even sterk zou zijn geweest, indien de tarieven ten jare 1850 niet waren gewijzigd — wij geven veel toe, als wij toestemmen, dat de vooruitgang gedeeltelijk aan de tarieven, gedeeltelijk aan de omstandigheden is te danken. En wie zal dan het aandeel van de omstandigheden, en het aandeel der tarieven bepalen? Dat is en blijft een onoplosbaar raadsel. Zoodat het bewijs van den minister, zoo wij 't al aannemen, uitloopt op een raadsel, waarvan hij onmogelijk den sleutel kan geven.

Wanneer men hier iets wilde bewijzen, dan moest men aantoonen, dat de vooruitgang het gevolg is van de tarieven; maar juist dát ontbreekt geheel. Niet eens is bewezen, dat de vooruitgang ná de bestaande tarieven is gekomen, want het blijkt dat de vooruitgang reeds aanwezig was vóór de invoering van die tarieven. Hoe veel te minder kan men dan beweren, dat de vooruitgang, die ons ná den invoer der thans geldende tarieven heeft blijven verblijden, alleen het gevolg is dier tarieven? Wij meenen eene ontwijfelbare waarheid te zeggen, als wij het voornaamste deel van onzen voorspoed toeschrijven aan de omstandigheden.

Maar aangenomen, dat de tarieven daarin een groot deel hebben gehad, dan is de quæstie daarmeê niet opgehelderd. Wat wij hier alleen moeten weten hebben is, welken invloed de tarieven gehad hebben op onze nijverheid. En wat zegt nu de minister daarvan? Hij toont zelf aan, dat de nijverheidstarieven even weinig invloed hebben gehad op het handelsverkeer, als op de fabriek-nijverheid-zelve. De vooruitgang, waaruit hij argumenteert, moet, blijkens zijne eigene bekentenis, voornamelijk worden toegeschreven aan den landbouw, de veeteelt en vischvangt, dat is aan handel, landbouw en scheepvaart. Wel is waar, ook de fabriekaten zijn in vooruitgang, maar in veel mindere mate, en wie de tabellen van den minister naziet, bespeurt onmiddellijk dat zeer aanzienlijke takken van nijverheid slechts een zeer gering deel in den vooruitgang hebben gehad. En toch, ten voordeele van de verlaging der tarieven op de nationale fabriek-nijverheid argumenteert de minister uit opgaven van voorspoed, die aan die tarieven op den nationalen fabriek-arbeid genoegzaam geheel vreemd zijn? Hoe kan dat opgaan?

Maar hierbij komt nu nog eene behendigheid, die eigenlijk eene onhandigheid is. De minister maakt eene groepering, die al te willekeurig is, om niet aanstonds in het oog te vallen. Hij is aangevangen met de cijfers te geven van 1847 tot 1857, met achterlating van het jaar 1858. Nu gaat hij die jaren vergelijken. En nu neemt hij de vier minste jaren, met opzettelijke weglating van het ook zeer goede jaar 1850, en vergelijkt die *vier* minste jaren, waaronder dat van 1848, met de *zeven* beste! Men begrijpt welk rezultaat door deze slinksche wijze van vergelijking verkregen wordt! Is het noodig aan te stippen, dat zulke manier van cijfers te groeperen niet opgaat en niets bewijst. Maar aangenomen, dat wij de groepering moesten billijken en toestemmen; wat zou er dan uit volgen? Niets hoegenaamd. Het is natuurlijk, dat als de cijfers telken jare klimmende zijn, de laatste cijfers het zwaarste wegen. Maar als de minister daaruit een gevolg wilde trekken, dan zou het alleen dit zijn, dat de bestaande tarieven niet aan de klimmende beweging geschaad hebben. Immers, dat zij tot die klimmende beweging hebben bijgedragen, moet nog bewezen worden, en in allen geval is 't door den minister-zelven erkend, dat de fabrieknijverheid in dien vooruitgang, over 't algemeen genomen, slechts een gering aandeel heeft gehad, middelerwijl voor verscheidene gewigtige takken, vooral voor die op bescherming aandringen, de vooruitgang onbeduidend is geweest. Zoodat, indien wij 't argument van den minister aannemen, gelijk hij 't ons geeft, daaruit dan zou moeten volgen, dat het deel der nijverheid, 'twelk minder beschermd, ook minder gebloeid heeft, daarom ook op meerdere bescherming aanspraak heeft. Eigenlijk argumenteert de minister tegen zichzelven in. Want in dergelijke quæstiën moet men niet bij algemeenheden blijven hangen, maar tot de bijzonderheden afdalen, om te zien, hoe het staat met de artikelen van nijverheid, die bescherming vragen. En dan heeft men te onderzoeken: 1°. of zij bescherming behoeven en bescherming waard zijn; en 2°. of de bescherming aan den handel schaden kan. Dat onderzoek, het eenige wat hij te doen had, heeft hij niet ingesteld; maar wie zijne cijfers wikt en weegt, zal er het bewijs uit halen, dat de bij de bestaande tarieven aan de nijverheid verleende bescherming aan den voorspoed van den handel volstrekt niet geschaad heeft. Hier loopen twee zaken zamen, die aan de handelsbeweging hare vlugt laten. Men bezit van den eenen kant den vrijen invoer van de voornaamste artikelen van handel en van den anderen kant den volkomen vrijen doorvoer van alle artikelen. Daardoor is aan den handel gegeven al wat hij behoeft. Eene verlaging van het tarief voor die onderdeelen onzer nijverheid, die nog op bescherming aandringen, zal den handel niets hoegenaamd baten. Het zal slechts een verlies zijn voor den nationalen arbeid, zonder winst voor den handel.

Ziedaar de slotsom der cijfers, door den minister aan de Kamer voorgelegd. Maar nu komt daar tot overmaat van verdriet nog bij, dat die cijfers niet kunnen worden aangenomen, gelijk de minister ze geeft. Zij moeten, wat den in- en uitvoer betreft, voor gefingeerd worden aangezien. De minister moet dat zelf erkennen. Zietkier wat het geval is. Ingevolge de bestaande tarieven zijn vele stapel-artikelen volkomen vrij bij den invoer. Dit heeft veroorzaakt, dat vele artikelen, tot den doorvoer bestemd, niet meer daarvoor worden aangegeven. Zij komen eerst voor op de lijst der ingevoerde goederen, en worden later dan nog eens geplaatst op de uitgevoerde goederen. En dewijl de minister in zijne eerste cijfer-groepering den in- en uitvoer bij elkander heeft getrokken, zoo is 't blijkbaar, dat hij in de geleverde cijfers *tweemaal* opgenomen heeft de waarde van goederen, die er *volstrekt niet* op mogten voorkomen, maar die plaats moesten nemen op de tweede lijst, namelijk die van den doorvoerhandel. Men zal daaruit nu begrijpen hoe de minister komt tot die verbazende uitkomsten, wanneer hij de *vier minste* jaren, toen vele artikelen bij den invoer nog belast waren en de doorvoer niet vrij was, heeft vergeleken bij de *zeven* beste, die gewerkt hebben onder een vrijen invoer van vele voorname artikelen, terwijl van 1854 tot 1857 de doorvoer volkomen vrij is geweest. Men ziet derhalve niet slechts dat de vergelijking van alle kanten mank gaat, maar wat meer zegt, dat zelfs de geleverde cijfers moeten worden afgewezen, omdat zij valsch zijn. En als de minister dan roemt op den invoer, die met 36 pCt., op den algemeenen uitvoer, die met 41 pCt., op den invoer tot verbruik, die met 50 pCt., op den uitvoer uit het vrije verkeer, die met 60 pCt. zou zijn vermeerderd; dan kunnen wij volstaan met het antwoord, uwe cijfers zijn valsch, blijkens uwe eigene verklaring. Zij zijn het rezultaat van eene fiktie, die door de werkelijkheid wordt gelogenstraft.

Men weet dat onlangs te Parijs een demonstratie bij prins Napoleon plaats greep, die veel gerucht maakte, vooral om de woorden bij die gelegenheid gesproken. De te Parijs verblijf houdende Italiaansche uitgewekenen hadden zich naar den prins begeven, om hem met zijn huwelijk geluk te wenschen, zoo het heette, maar met ter daad, om een demonstratie te doen ten gunste van hetgeen men de Italiaansche zaak noemt. Men herinnert zich nog met hoeveel in 't oogloopende voorkomendheid en welwillendheid de deputatie door prins Napoleon ontvangen werd. Zooals de bladen meldden, was het de heer Sterbini, oud-minister der Romeinsche Republiek, die hierbij als woordvoerder fungeerde. Zoo men derhalve omtrent den aard dezer demonstratie en de wenschen en verlangens der Italiaansche uitgewekenen zich een denkbeeld vormen wil, kan men niet beter doen dan de loopbaan van den heer Sterbini op het staatkundig tooneel eens na te gaan.

Reeds bij de beroeringen in den Kerkelijken Staat van

[illegible] 1831 speelde Sterbini een werkzame rol. Hij was het, die toen te vergeefs de Romeinsche vrijheidsmannen aanspoorde om zich door een *coup de main* van de Regering meester te maken en den Paus vervallen van den troon te verklaren. Dien ten gevolge werd hij na het herstel der orde verbannen. Reeds vroeger in 1828 had hij wegens aanranding der Regering het land moeten ruimen. Uit zijn tweede ballingschap keerde hij krachtens een amnestie naar Rome terug, waar hij een der werkzaamste agenten van het „Jong-Italië" werd. Zijn deelneming aan dit geheim genootschap werd ontdekt, en hij was genoodzaakt zich uit de voeten te maken. Pius IX schold hem na eenigen tijd zijn straf kwijt, wat Sterbini de gelegenheid verschafte in 1848 tot omverwerping van den pauselijken troon mede te werken. Na den sluipmoord op den heer Rossi gepleegd werd hij den heiligen Vader als minister opgedrongen, en bleef dat staatsambt onder de republiek bekleeden tot het Fransche leger daar een einde aan maakte.

Na het herstel der Pauselijke Regering werd een onderzoek naar de moordenaars van graaf Rossi ingesteld. Sterbini van medepligtigheid beschuldigd, werd door de regtbank veroordeeld. Hij wachtte zich wel voor zijn regters te verschijnen, en vergenoegde zich met ijdele protesten tegen het vonnis in de Parijsche bladen te plaatsen, waarin onder meer ook verzwegen werd, dat, gedurende de republiek, de geliefkoosde kreet van het gepeupel was: „leve Sterbini! leve de demokratische dolk, die Rossi doodde!"

Omtrent zijne gedragingen gedurende zijn ministerambt zijn de volgende feiten vooral karakteristiek. Bij de verkiezingen vatten de tegenstanders der nieuwe orde van zaken het voornemen op deel aan de stemming te nemen. Hieruit namen de heer Sterbini en zijne ambtgenooten aanleiding om een dekreet uit te vaardigen, waarbij elk „die ongehoorzaamheid aan de gevestigde magten zou aanraden," als verrader des vaderlands verklaard en met de grootste strengheid der wet bedreigd werd. Een komité van Algemeen Welzijn werd te Rome en in elke provincie ingesteld om de uitvoering van dit dekreet te verzekeren. Acht dagen later verscheen een nieuw dekreet, waarbij aan den krijgsraad elkeen werd overgegeven, die een aanranding tegen de gevestigde orde had beproefd, en verder bepaald, dat van die vonnissen geen appèl was, en zij binnen de vier en twintig uren voltrokken zouden worden. Terzelfder tijd ontvingen de boeven, die wegens gewone misdrijven gevangen zaten, afslag van straf. Zij, die nog slechts een paar in den kerker moesten doorbrengen, werden in vrijheid gesteld. De zaak der demokratie had soldaten noodig. Een maand later verscheen een dekreet, waarbij al de kerkelijke goederen eigendom der republiek verklaard werden.

Later werd een wet voorgesteld, die een gedwongen leening in het leven moest roepen. Het doel dier wet was vooral de rijken te berooven. Als een staaltje der argumenten, waarmede dit voorstel verdedigd werd, schrijven wij het volgende uit eene redevoering van den heer Sterbini af:

„Wat doen wij hier? Wij maken revolutionnaire wetten, omdat wij de Republiek met alle middelen en tot elken prijs willen schragen. Ik zal nooit een onderscheiding maken tusschen staatkundige en financiële wetten. De Republiek moet diegenen treffen, welke plannen tegen haar gesmeed hebben, zoowel door strafwetten als door financiële maatregelen. Wilt gij weten wat die edelen misdaan hebben, die het land verlieten, toen het in gevaar verkeerde? Zij hebben tegen onze omwenteling geprotesteerd.... Dat zij dan heden de straf van hun verraad ondergaan!"

De heer Sterbini stond aan het hoofd dergenen, die alle vredelievende schikking van de hand sloegen, en in de volksvergadering doordreven om Rome tot het uiterste tegen de Franschen te verdedigen. „Ik vrees," zeide hij, „de Franschen, zelfs als vrienden."

Thans herinnert hij zich die vrees niet meer, maar treedt als tolk der Italiaansche belangen bij prins Napoleon op. En deze ontvangt den man, die wegens medepligtigheid aan een sluipmoord regterlijk veroordeeld is, met ingenomenheid en reikt hem de hand. Het is bijna niet te gelooven dat nog geen jaar verstreken is sedert Pierri en Orsini te Parijs onthoofd werden.

Men leest in de *Arnh. Ct*:

„De verhuizing naar Brazilië neemt, ondanks alle waarschuwing in de streken van Cadzand toe. Nadat reeds vroeger eenigen derwaarts zijn vertrokken, maken zich thans enkele huisgezinnen, meest van Zuidzande, bestaande uit ongeveer 30 personen, daartoe gereed. Allen behooren tot de mingegoede arbeidende klasse."

Het ware te wenschen dat de plaatselijke autoriteiten ten platte lande op elke wijze, die haar ten dienste staat, de inwoners harer gemeenten nadrukkelijk waarschuwden tegen het schaamteloos bedrog, waarbij door eenige gewetenlooze agenten onnoozelen een gouden toekomst in Zuid-Amerika wordt voorgespiegeld, terwijl inderdaad het lot, dat hen op de Braziliaansche plantaadjes wacht, weinig beter is dan dat der negerslaven.

De Kamer van Koophandel en Fabrieken te Amsterdam heeft zich bij adres aan den minister van B. Z. gewend, dat gedrukt aan de leden der Tweede Kamer is gerigt, waarbij zij, naar aanleiding van de vele stemmen, die over de rigting aan den Z. spoorweg te geven, uit de Zuid-Holl. steden opgaan, betoogt: 1°. dat het handelsbelang der hoofdstad van het Rijk bepaald vordert, dat de lijn van Rotterdam over Dordrecht, op Breda, Tilburg en 's Hertogenbosch, niet tot stand kome, en 2°. dat het handelsbelang van de hoofdstad met dat van het geheele Rijk in dezen eenzelvig is. De Kamer herhaalt het in hare memorie van 28 Aug. ll. nedergesteld verzoek, om de verbinding tusschen de Noordelijke en Zuidelijke prov. des Rijks voor zoo verre de ondersteuning van den Staat daartoe wordt gevraagd *alleen* uitgaande van Utrecht of Maarsbergen, te koncessioneren, en dringt er tevens met ernst op aan, dat de Regering hare vroegere plannen zoodanig wijzigt, dat Utrecht het centraalpunt der Nederl. spoorwegen zij.

In de algemeene vergadering van orde van advokaten bij den Hoogen Raad der Nederl. gisteren gehouden, heeft de deken der orde Mr. Faber van Riemsdijk, te kennen gegeven, dat de heer Gevers Deijnoot zijn ontslag als lid der Raad van toezigt heeft genomen en dat er dien ten gevolge, eene nominatie van een dubbel tal moet worden opgemaakt, ten einde de Hooge Raad eene keuze kunne doen. — De stemming had hierna plaats met dit gevolg, dat op de nominatie zijn gebragt als eerste kandidaat de heer Mr. G. M. van der Linden en als tweede kandidaat, de heer Mr. J. Kappeijne van de Copello. De vergadering is hierop gesloten.

Uit 's Hage wordt aan de *Utr. Courant* het volgende gemeld:

„Men verzekert, dat de Regering op de ordonnantie, ten aanzien der havenopenstelling in Oost Indië, tot terugkomen op eene wijze die den handel bevredigt."

De *Rott. Ct.* zegt: „Op goede gronden kunnen wij melden dat het berigt, dezer dagen het eerst door de *Arnh. Ct.* medegedeeld, volgens hetwelk de nachtdienst aan den Rijnspoorweg eerlang weder in werking zou treden, geheel bezijden de waarheid is."

Naar aanleiding der noodlottige gevolgen, die het lossen van vuurwapenen, bij gelegenheid der viering van het oude en nieuwe jaar, heeft na zich gesleept, zijn de Gemeentebesturen uitgenoodigd om, voor zoover zulks in hunne gemeente nog niet bestaat, eene verordening van policie vast te stellen, of bij de bestaande eene bepaling te voegen, waarbij het op straffen, die de Raad zal noodig oordeelen, verboden wordt op de publieke straten en wegen en verder op zoodanige aan die wegen gelegene plaatsen, als in iedere gemeente tot vermijding van gevaar raadzaam is te achten, schietgeweer of andere vuurwapenen te lossen, zonder toestemming van burgemeester en wethouders; waarbij tevens tegen het afschieten van vuurwerken op aangewezen plaatsen, zonder zoodanige toestemming, zal kunnen worden voorzien.

De *Staats-Courant* van heden bevat een besluit van den 6n Februarij 1859, houdende goedkeuring eener achtste lijst van personen of geslachten, wier titels en adeldom op de adelsregisters zijn ingeschreven, van eene verbetering op de eerste lijst, en van eene lijst der veranderingen van adellijke geslachtnamen.

Heden wordt bij het provinciaal geregtshof in Zuidholland behandeld de zaak van Cornelis van Huizen wonende te Ouddorp, beschuldigd van moedwilligen doodslag op den persoon van C. Rijnbrand. Verschillende getuigen zijn in deze zaak gehoord. De besch. wordt bijgestaan door den heer adv. Mr. H. M. van Andel. Het Openb. Min. wordt waargenomen door den adv. gen. la Grappe Dominicus.

Naar luid van een per landmail via Marseille ontvangen berigt, in dato 1 Januarij 1859, zou den 15 dier maand de expeditie naar Boni vertrekken, welke is zamengesteld uit: generaal-majoor Steynmetz, kommandant; kolonel Waleron, 2de kommandant; kapitein Bijl de Vroe, sous-chef bij den staf; kapitein Steck, toegevoegd; kapitein C. L. Schröder, en den 1sten luitenant Meijers, beide adjudanten van den generaal-majoor.

Infanterie: 3de bat., majoor Kloesmeijer, (Amboina); 10de bat., majoor Smit, (Batavia), 14de bat., majoor Belle (Soerabaya); half 5de bat., majoor Ardesch, (van Macasser). Twee kompanjiën kavallerie, ritmeesters van Royen en Bruins; half 6 pond. batterij, kapt. Niemandsverdriet; half 3 pond batterij, ...; half komp. sappeurs, 1ste luit. Ermeling, (Batavia); half komp. sappeurs, 1ste luit. Styman, (Soerabaya); 1000 koelies, van Madura.

LIJST DER SCHEPEN.

	Europ.	Totaal manschappen. Inl. en Amb.	Paard.
ARTILLERIE EN KAVALLERIE.			
President van Rijckevorsel.....	98	68 inl.	89
Electra en *Susanna Elisabeth*.	181	64 inl.	175
ZIEKENSCHEPEN. *Arcadia* en *Ouderkerk aan den Amstel*.			
VIVRES. *Neptunus* en *Waterloo*.			
INFANTERIE, 3de bat.			
Johanna Geertruida..........	238	—	—
Elisabeth..................	20	250 amb.	—
Alblasserdam...............	20	250 amb.	—
INFANTERIE, 10de bat.			
Noord-Braband..............	144	156 inl.	—
Jedo.......................	138	156 inl.	—
Middelburg.................	30	258 inl.	—
INFANTERIE, 14de bat.			
Landbouw...................	138	156 inl.	—
Ternate....................	29	285 inl.	—
Cheribon...................	135	120 inl.	—
Totaal..........		1939 manschapp.	
en		264 paarden.	
Willem III, *Ferdinandina Emma*, *Suzanna* en *Tagal*............		1000 kolies.	

De Argo en *Wilhelmina Lucie*, als kolenschepen.

'S GRAVENHAGE, 2 Maart. Heden is de baron de Grancy, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van Z. D. H. den keurvorst van Hessen bij het Nederl. Hof, uit deze rezidentie naar Parijs teruggekeerd.

— Louisa Catharina Elisabeth Esbra heeft, na bekomen verlof van den voorzitter der arr.-regtbank alhier, op korten termijn tegen 4 dezer, voor de civiele kamer van gemelde regtbank gedagvaard den heer C. A. Gunkel, gepensioneerd generaal-majoor der artillerie, ten einde 1°. terug te geven drie van haar genomen of ontvangen certifikaten nationale 4 pCts. rentegevende schuld, ieder groot in kapitaal ƒ 1000 met de daarbij behoorende koupons, en 2°. tot het doen van rekening en verantwoording van de door hem voor haar gevoerde administratie van een omstreeks 11 jaren geleden door haar aan den heer Gunkel ter hand gesteld twintigste kooplot van de staats-loterij, waarop de prijs van ƒ 100,000 is gevallen.

— De graaf Thun, sekretaris bij de legatie van Oostenrijk in Brussel, is in deze rezidentie aangekomen en aan het hôtel de *l'Europe* afgestapt.

'S HERTOGENBOSCH, 1 Maart. Heden stonden voor het provinciaal geregtshof alhier te regt, vrouw van Swieten, J. van Kolk en Machen, alle drie wonende te Woudrichem, de eerste beschuldigd van op Zondag 9 Jan. jl. in de R. K. kerk te Woudrichem stoornis onder de namiddagdienst te hebben veroorzaakt, waardoor de godsdienst moest gestaakt worden; de beide anderen beschuldigd van op dat oogenblik, op last van den pastoor der gemeente, de eerste beschuldigde met geweld en mishandeling de kerk te hebben uitgeduwd of uitgeworpen, een en ander ten gevolge der pogingen door enkele R. K. leden in het werk gesteld, om de kinderen uit het gemengd huwelijk van van Swieten, die vroeger in de protestantsche kerk waren gedoopt, met geweld in de R. K. kerk te laten herdoopen. Tien getuigen waren in deze zaak opgekomen, waarvan negen werden gehoord. Voor de eerste beschuldigde trad als verdediger op mr. Laurillard en voor de beide laatste mr. Luyben. Het O. M. eischte voor de drie beschuldigden een gelijk vonnis, als behoorende die zaak tot een dier ongelukkige omstandigheden, waarin beide partijen met gelijke hevigheid gehandeld hadden, zonder evenwel genoegzame bewijzen te hebben geleverd, dat daardoor ongelukken zijn te weeg gebragt.

De regtbank zal in deze zaak over 8 dagen uitspraak doen.

VEENHUIZEN, 28 Febr. Heden werd hier de vrouw van den postbode Vonk, eene brave zorgzame moeder van 12 kinderen, terwijl zij brieven in de zalen van het tweede gesticht rondbragt, door den bedelaarskolonist M. met een messteek vermoord.

ROOSENDAAL, 1 Maart. Gisteren bleef hier op het Belgische grenspunt, waar de goederen worden aangegeven, iemand in den waggon zitten. Dit verwekte argwaan, waarop 2 maréchaussées hem voorbragten. Bij onderzoek bleek het, dat hij eene groote hoeveelheid papieren van waarde bij zich droeg, die hij met de grootste zorg in de laarzen verborgen had.

Men leest in de Tweede Editie van de *Amst. Cour.*:

LONDEN, 3 Maart. Lord Lennox is uit het kabinet getreden en door sir Blackburn opgevolgd.

WEENEN, 2 Maart. Vorst Couza heeft, blijkens berigt uit Jassy, van zijn plan om te Trokschani één algemeene landsvergadering der twee vorstendommen te doen houden, afgezien.

Door de Porte is geprotesteerd tegen de handeling van vorst Milosch, die zelf zich tot erfelijken vorst van Servië heeft verklaard.

MALTA, 2 Maart. Grootvorst Konstantijn heeft met het russische eskader heden deze reede verlaten en is naar Athene vertrokken.

Men leest in de Tweede Editie van het *Handelsblad*:

WEENEN, 3 Maart. Het vertrek van lord Cowley is op Zondag vastgesteld. Zijne zending schijnt voorloopig zonder gevolg te zullen blijven ten aanzien van Italië; omtrent de vorstendommen worden de onderhandelingen voortgezet.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 2 Maart. Gisteren waren er geruchten in omloop van onrustbarenden aard. Men beweerde dat het goevernement bij het ontruimen van Rome evenwel Civita-Vecchia zou blijven bezetten, daar die stelling gelijk staat met die der Oostenrijkers te Ferrara. Voorts zeide men, dat Keizer Napoleon naar Turijn zou gaan, dat de heer de Cavour te Parijs was geweest, en de zending van lord Cowley ganschelijk mislukt was. Is dit laatste gerucht niet waar — het zal misschien bevestigd worden. Noch aan het ministerie van Buitenlandsche Zaken, noch bij de legatiën was hiervan tot dus verre iets bekend; in de handelswereld werd er evenwel geloof aan gegeven. Dat Napoleon III naar Turijn zou gaan is onwaarschijnlijk, altans voor het oogenblik; dit is 't geval niet met eene reis van graaf de Cavour naar deze stad; doch van zijn verblijf hier ter stede is niets bekend.

Naar van verschillende zijden wordt beweerd, zou het goevernement niet voornemens zijn eenig punt in Italië te blijven bezetten, maar integendeel zich haasten om de Romeinsche Staten te ontruimen. Op het verzoek van het hof te Rome is nog geen regtstreeksch antwoord gegeven, maar de heer Walewski en de Pauselijke nuntius zijn deswege in onderhandeling. Onder de kenteekenen, welke een aanstaande ontruiming dier Staten voorspellen, kan men een artikel van de *Patrie* rangschikken, waarbij de bewering van hen, die in het verzoek der Pauselijke Regering een valstrik zien aan Frankrijk gelegd, bestreden wordt en opgemerkt dat in allen geval dat verzoek voor de Keizerlijke politiek gunstig is. Immers, volgens dat blad, is de voortdurende bezetting van Rome aan vele bezwaren onderworpen, en houdt ze op, dan heeft Frankrijk meer vrijheid van handelen, terwijl Europa het middel er door verkrijgt om den toestand van Italië beter te kunnen beoordeelen. Ten slotte kondigt de *Patrie* bepaald de ontruiming aan.

— De *Constitutionel* maakt melding van een gerucht, volgens hetwelk de Fransche troepen Rome hebben verlaten en te Civita-Vecchia zijn aangekomen, waar transportschepen hen wachten om ze te vervoeren.

— De Fransche dagbladpers in de provinciën, hoezeer zij nog aan veel sterkere banden ligt dan de Parijsche, vindt, echter nu en dan gelegenheid om van haar stemming ten gunste van den vrede te doen blijken. Onder anderen bevatte de *Mémorial de l'Allier* dezer dagen een artikel, waarin sterk tegen de oorlogsplannen te velde wordt getrokken. In het algemeen is de openbare denkwijze in de departementen vredelievend.

— Op het bal bij den minister Fould zag men eensklaps twee zinnebeeldige personen optreden, wier aangezigten onder een half masker bedekt waren en die den Vrede en den Oorlog voorstelden. De Vrede was in een lang wit kleed, droeg op het hoofd een olijfkrans met gouden vruchten en in de hand de traditionele vredepalm. De Oorlog schreed voorwaarts met eenigzins wild hangend haar, het hoofd met een helm bedekt en de hand met een speer gewapend. Prinses Mathilde voorbij gaande, hield de Vrede stand, groette met zijne vredepalm en sprak: „Veroorloof mij, mevrouw, mijn vredepalm en heilwenschen aan uwe voeten neder te leggen." — „Ik neem ze aan als een goed voorteeken," antwoordde de prinses; „maar sta voor niets in."

— Men kondigt een zeer fel geschrift van den heer About tegen Rome en Oostenrijk aan, dat gedeeltelijk bestaan zal uit de feuilletons, welke genoemde schrijver in den *Moniteur* over de Romeinsche zaken heeft gepubliceerd en die van de officiëele *Giorn. di Roma* eene teregtwijzing ontvingen.

— Men heeft gemeld, dat de Paus den steun der Fransche en Oostenrijksche troepen niet behoeft, daar Z. H. op dit oogenblik een leger van omstreeks twintig duizend man bezit, waarbij twee Zwitzersche regimenten. Die krijgsmagt, naar beweerd wordt, zou met nog twee regimenten uit de Katholieke Zwitzersche kantons versterkt worden, en het Spaansche goevernement den Paus twee regimenten infanterie en een regiment artillerie van het Spaansche leger hebben aangeboden, waarop evenwel het Kabinet der Tuileriën eenige aanmerkingen had gemaakt. Dit berigt verdient bevestiging.

— Een korrespondent van den *Nord* meldt, dat de Keizer jl. Zaturdag een autografischen brief aan den Koning van Sardinië heeft gezonden, naar men vermoedt met het doel, om de staatkunde van beide goevernementen in overeenstemming te brengen ten aanzien van den nieuwen toestand, waarin de ontruiming der Kerkelijke Staten de Italiaansche quæstie zal brengen.

— Het banket, door de deputatie der Italiaansche uitgewekenen aan prinses Klotilde gebragt, heeft aanleiding tot een twist gegeven, welke welligt die bloemen, bestemd om het zinnebeeld van eensgezindheid en van hartelijke hulde te zijn, met bloed zou kunnen besproeijen. Men verneemt althans dat twee leden der deputatie bij die gelegenheid elkander woorden hebben toegeduwd, die tot een tweegevecht zullen leiden, wanneer geen vriendschappelijke tusschenkomst dit belet.

— Uit Turijn wordt geschreven, dat men er twee werfkantoren heeft geopend ten einde de vrijwilligers in te schrijven, die van alle zijden toestromen. Men zegt, dat Modena de meeste vrijwilligers levert. Een paar dagen geleden trokken de mijnwerkers der groeven van Carrara in optogt door Turijn met de driekleurige Italiaansche vlag aan hun spits. Ook waren er eenige Oostenrijksche dezerteurs aangekomen.

— De Piëmontesche *Staats-Courant* behelst een koninklijk besluit betreffende de invoering der leening-wet van vijftig millioen. Bij wijze van openbare inschrijving zal die leening gedaan worden. De aktiën zullen vijf percent rente geven en de inschrijvingstaks zal 79 percent bedragen.

ENGELAND.

LONDEN, 2 Maart. De zitting van het Lagerhuis, waarin de heer Disraeli de hervormingsbill voorstelde en ontwikkelde, was zeer belangrijk. Lord John Russel, de heer Bright en de heer Roebuck, welke de bill verweten van niets tot de politieke emancipatie der arbeidersklassen bij te dragen, werden door de oppozitie luide toegejuicht. Vooral drong lord John Russell op dat punt aan. Zijn tweede reden van oppozitie grondde zich hierop, dat het ministerieëel voorstel het kiesregt aan omstreeks honderd duizend personen ontnam, die het thans bezitten. De heer Roebuck herinnerde het goevernement, dat het zich slechts staande hield door den steun der onafhankelijke liberalen en radikalen, wier bijstand hij bij de redaktie van zijn voorstel in rekening had moeten brengen. Nu zullen die leden van het huis zijne voorstellen moeten verwerpen en het hun steun outzeggen. De heer Bright was niet minder streng. Voor zijn oogen had de bill geen andere strekking dan om het gezag der Tories te versterken, doch niet te vreden de bill te bestrijden zal hij eerstdaags een andere voorstellen, welke „beter op de beginselen der kontitutie berusten en oneindig meer behoudend zal zijn."

Verscheidene liberalen, onder anderen de heeren Fox, Edwin James en Roupel hebben in dienzelfden zin gesproken; Lord Palmerston heeft zijne meening niet geopenbaard; lord Bentinck, een ultra-tory heeft, zonder geheel en al de voorstellen der Regering goed te keuren, de noodzakelijkheid eener terugkeering tot de bill van 1832 betoogd en bovenal getracht de denkbeelden van den heer Bright te bestrijden; eindelijk heeft de lordadvokaat beloofd dra aan het Huis een hervormingsbill voor Schotland te onderwerpen, gegrond op dezelfde beginselen der bill van den kanselier der schatkist, welke alleen op Engeland en Wallis van toepassing is. Van Ierland wordt in de voorstellen der Regering niet gesproken, 't geen van wege een afgevaardigde uit dat land een vraag uitlokte. — In de volgende zitting hebben de heeren Walpole en Henley verklaard, dat zij hunne funktiën neêrlegden om reden de bill geen gelijke regten aan de vlekken en graafschappen verleent.

Buiten het Parlement schijnt de bill niet zeer gunstig ontvangen te zijn. De *Times* alleen verklaart zich tevreden, maar andere bladen, organen van meer liberale denkbeelden, ondersteunen krachtdadig lord John Russell en zijne beide kollega's en beschouwen 's goevernements voorstellen als honend voor het land. De ministeriële bladen bepalen zich de ontwikkeling van Disraëlis meening weêr te geven. Eindelijk neemt de *Morning-Post* tusschen den *Times* en de liberale of radikale bladen een soort van *juste-millieu* in acht, die aan het ministerie weinig belooft ten aanzien van den steun, dien het door Palmerston's partij moet gegeven worden. Twee honderd leden dier partij hebben zich bij lord Derby vereenigd en hem hunnen bijstand beloofd.

— In den *Express* leest men het volgende: „De Fransche bladen hebben gemeld, dat prinses Mathilde, van verscheidene personen van haar gevolg vergezeld, een of twee dagen geleden, de prefektuur van policie bezocht heeft om aldaar eenige oude dokumenten te bezigtigen. Ik heb evenwel grond om te gelooven dat haar bezoek een geheel ander doel had. Tien dagen geleden namelijk, was, naar ik uit eene zeer goede bron verneem, een in keizerlijke livrei gekleed persoon aan een der Parijsche spoorwegstations verschenen; hij vorderde drie kisten welke voor de prinses Mathilde met den laatsten trein moesten zijn aangekomen. Er waren echter slechts twee kisten aan het opgegeven adres ontvangen en de livreibediende nam, na lang zoeken, deze kisten mede. Daags daarop kwam de derde kist, welke onverwijld aan de prinses werd toegezonden. De portier zeide van de twee kisten niets te weten, waarop de prinses zelve, toen zij het gebeurde vernam, in de antichambre verscheen en de kist liet openen. Daarin bevonden zich behoorlijk ingepakt, een aantal bommen, volmaakt gelijkende op de door Orsini gebezigde, doch eenigzins kleiner. Natuurlijk kwam bij ieder der aanwezenden de gedachte op, dat de beide andere kisten zich te Parijs in de handen van zamengezworenen moesten bevinden; onverwijld werd dan ook van een en ander dadelijk aan den Keizer kennis gegeven; want toen deze des avonds den schouwburg bezocht, werd hij door niet minder dan twee eskadrons kav. geëskorteerd en werden alle toegangen met meer dan gewone naauwkeurigheid bewaakt. Wie weet of die beide andere kisten niet door de policie zijn opgespoord en of de prinses zich niet naar de prefektuur heeft begeven om zich van de identiteit dier kisten te overtuigen. Opmerkelijk is het hierbij, dat de Turijnsche Opinione onlangs van een kist met granaten sprak, welke aan prinses Klotilde zoude zijn toegezonden.

— Volgens officiële tijdingen uit Indië is de veldtogt in Oude feitelijk ten einde. De generaal sir Hugh Rose maakt toebereidselen voor den veldtogt tegen de Rohillas. Jung Bahadoor wil de opstandelingen, die op zijn gebied gevlugt zijn, aan de Engelschen overleveren.

— De *Times* geeft een korrespondentie uit Washington, welke onverwacht het wezenlijke plan in 't licht stelt, dat onder de door den heer Slidell gedane aanvraag van 30 millioen schuilt. Het zou namelijk blijken, dat de heer Buchanan en zijne raadslieden zich aan het hersenschimmig denkbeeld van den aankoop van Kuba in 't geheel niet overgeven, maar voornemens zijn om, wanneer dat krediet verkregen is, aanzienlijke inkoopen van Spaansche schuldbrieven te doen en alzoo de Amerikanen tot de grootste schuldeischers van Spanje te maken. Na dat doel bereikt te hebben zou men de geheele voldoening dier papieren eischen, en bij wanbetaling, zich van Kuba meester maken als een voor de burgers der Unie wettelijk verkregen waarborg.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 28 Febr. Gisteren ten 8½ ure des morgens kwam de Engelsche gezant aan het Fransche hof, lord Cowley, hier aan. Aan het spoorwegstation werd hij door het personeel van het Engelsche gezantschap ontvangen, en reed in de koets van lord Loftus, den gewonen gezant, naar het hôtel-Munsch, waar de tweede verdieping voor hem was gereed gemaakt. Nog in den voormiddag bragt lord Cowley, vergezeld door lord Loftus, een bezoek aan graaf Buol, minister van Buitenlandsche Zaken. Men beweert hier, dat hij in last heeft onze Regering te bewegen, hetzij in de Donau-quæstie, hetzij in de bezetting der Italiaansche onafhankelijke Staten toe te geven, in welk geval Frankrijk zijn eischen zou laten vallen in het vraagstuk, dat Oostenrijk vasthoudt. Lord Cowley zou derhalve te beproeven hebben, aan welke zijde Oostenrijk het eerst tot koncessie over te halen zou zijn. Deze denkwijze vindt intusschen weinig geloof.

— Naar Milaan is bevel gezonden het Kasteel zoo snel mogelijk te versterken en reeds zijn de werkzaamheden tot dat einde begonnen. Het lijdt geen twijfel of dit heeft plaats met het oog op een eventuelen opstand, geenszins als voorzorg tegen aanvallen van buiten. De demonstratiën in die stad duren voort. Zooals men weet begonnen die bij de begrafenis van Emilio Dandolo. Op dien dag bleven de loges in het theater Scala leeg. Den 25 kwam het in denzelfden schouwburg, waar toen een gemaskerd bal werd gegeven, tot een twist. De velen die wegens Dandolo den rouw hadden aangenomen, wilden niet gedoogen dat men zich in dagen van algemeene treurigheid, zooals zij het noemden, vermaakten, en beletten de aankomelingen de schouwburgzaal binnen te gaan. De koetsen, die het gebouw naderden, werden met steenworpen begroet, de glazen der portieren verbrijzeld en allerlei gewelddadige pogingen in het werk gesteld om den schouwburg ledig te houden. De officieren hadden uitdrukkelijk bevel het geweld niet met geweld te keeren, en de patrouilles vergenoegden zich dien ten gevolge de ergste belhamels te grijpen en in de hoofdwacht op te sluiten. In het koffijhuis *dell' Accademia* werd een aanspraak gehouden van opgewonden aard, die met tallooze vivat's werd toegejuicht; evenwel maakten zich redenaars en toehoorders stil uit de voeten, toen zij vernamen dat de soldaten op het plein waren verschenen. Een [illegible], die alles gedaan had, wat de menschlijke [illegible], jammerde na zijn gevangenneming zoo erbarmelijk om genade, dat zijn geestdrift kennelijk slechts gedwongen was geweest.

De rust was hersteld; maar de schouwburgzaal, tengevolge dezer opschuddingen, zoo leeg als de rustverstoorders het maar konden wenschen. Den 21n had op het *Corso* een pantoffelparade in rouw plaats. De dames en Signori gingen, in het zwart gekleed, die wandelplaats op en af.

— In de *Oestenr. Zeit.* leest men in een artikel, getiteld: Oostenrijk en Duitschland, het volgende:

„Lord Cowleys handeling zal zich niet bij een enkel

punt bepalen, maar zich over den ganschen toestand uitbreiden. 't Is niet te ontkennen dat die toestand sterk gespannen is, doch men moet tevens erkennen, dat Oostenrijk dien niet heeft uitgelokt.

„Oostenrijk heeft niets gedaan om den vrede te storen; het zal het mogelijke doen om hem te behouden; alles vermijden wat eenig voorwendsel zou kunnen geven aan den vijand der openbare rust en in alles toestemmen waar het dit doen kan zonder zijn eer te krenken; het wil den eischen der volken en van den tijd geen tegenstand bieden, maar het kan evenmin zijn regt en waardigheid uit het oog verliezen.

„Nooit mag men vergeten dat zijne eer ook die van Duitschland is, 'twelk het oog op Oostenrijk houdt en het te naauwer omschaart, naar gelang het meer vastheid en geestkracht toont. Oostenrijks mannelijke houding heeft het alle Duitsche harten verworven, zelfs toen de Duitsche goevernementen nog weifelden. Het Duitsche volk dringt krachtdadig er op aan om vooruit te rukken; in alle Duitsche landen klinkt meer en meer luide de oorlogskreet. De nationale vertegenwoordigers, behalve die van Pruissen, de pers en de partikulieren, verheffen hunne stem. Er gaat geen dag voorbij dat wij niet eenige dier manifestatiën te vermelden hebben."

— Aan de *Wiener Zeit.* wordt uit Parijs het volgende geschreven: Italië is voor een zekere partij het voorwendsel, herziening der traktaten, de leus, omverwerping, het doel. Men is het te Parijs daaromtrent bij de verstandige lieden eens. De middenklassen zeggen het met bekommering, dé onrustotokers uit de school van Louis Blanc en Blanqui herrijzen, en een hunner, een kundig talentvol en onafhankelijk man, zeide onlangs glimlagchend in een gezelschap: „De herziening der traktaten zal, 't is te hopen de herziening der maatschappij zijn."

— De *Ost-Deutsche Post* beantwoordt het artikel der *Patrie* betreffende de tusschen Oostenrijk en de kleine Italiaansche Staten gesloten traktaten, en beweert dat die traktaten verre van die van 1815 te verkrachten en inbreuk te maken op de soevereiniteit der Staten, een natuurlijk gevolg zijn van die soevereiniteit en geen ander doel hebben dan de uitvoering en handhaving van de bepalingen der aktewan het Weener kongres te verzekeren. De meening van beide bladen is alzoo geheel en al tegenstrijdig.

— Er schijnt eenige grond van waarheid te bestaan in 'tgeen men zegt van de houding der *Porte* tegenover de Vorstendommen, en haar voornemen om bij de aanstaande konferentiën niet alleen tegen de erkenning der dubbele verkiezing van kolonel Couza te protesteeren, maar zelfs de vernietiging er van te eischen, uit hoofde der plaats gehad hebbende onregelmatigheden in de uitvoering der besluiten van de konferentie.

BERLIJN, 2 Maart. Uit Hannover schrijft men, dat de Eerste Kamer, na, als een soort van manifestatie, den uitvoer van paarden te hebben verboden — een maatregel die zoowel ten nadeele van Frankrijk als Oostenrijk zou zijn — van dat besluit is teruggekomen, om zich met het eenparig in de Tweede Kamer genomen denkbeeld te vereenigen, namelijk aan den bondsdag te Frankfort de te nemen maatregelen te onderwerpen, om Duitschland of de verscheidene Staten van dat rijk, tegen elken aanval te beschermen.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 3 Maart.

ONDERTROUWD (3 Maart): P. J. H. Cuypers, van Roermond, met Ant. C. Th. Alberdingk Thijm.

OVERLEDEN (25 Febr.): S. W. E. Eggers, 48 j. — (26 Febr.): J. P. Maaning, 64 j. A. Arbman, wed. A. F. Schröder, 76 j. — (27 Febr.): H. Pistorius, 67 j. — (28 Febr.): P. van Outeren.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	*f* 55¾	2/m. Livorno	*f* 39¼
Zigt ″	″ 56⅛	″ Napels	″ 78¾
2/m. Bordeaux	″ 55⅝	3/m. Petersburg . .	″ 171
½/m. ″	″ 55¾	6/w. Weenen . . .	″ 104
3/m. Madrid	″ 239	″ Augsburg . . .	″ 99
″ Cadix	″ 241	″ Frankfort	″ 99
″ Sevilië	″ 238	2/m. Hamburg	″ 35¼
″ Bilbao	″ 238	Zigt ″	″ 35 7/16
″ Lissabon	″ 41	2/m. Londen	″ 11.72½
″ Porto	″ 41	Zigt ″	″ 11.77½
2/m. Genua	″ 45⅞	Rotterdam	″ ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 2 Maart. België 2½ pc. 55.87½ p; 4½ pc. 97,50g; Metal. 65.50p; Nation. 67.12½; Spanje 1½ pc. 29.—p; 3 pc. 39.75%.

PARIJS, 2 Maart. Rente kont. 4½ pc. 97.20, op tijd 3 pc. 67.80; Credit mobilier 760; Fr.-Oost. Spoorw. 522; Spanje 1½ pc. 29¾; 3 pc. 39¾; Rom. Leening —.

MADRID, 1 Maart. Spanje 3 pc. 41.70; 1½ pc. 30.90.

LONDEN, 2 Maart. Cons. 95⅝; Braz. 5 pc. ——; 3 pc. Mexiko 20; 4½ pc. Peru 93, 3 pc. id. 74; 4½ pc. id. doll. bonds 83, Grenada uitgest. 5½; id. werkelijke 19¼; 5 pc. Venezuela 43¼; 2¼ pc. id. 17; 3 pc. Port. 45⅞; 3 pc. Spanje 44; 1½ pc. id. 29⅝; Coupons 5⅛; Amortiz. 9; 4½ pc. Russen 100½; 5 pc. id. 112¾; 2½ pc. Holland 65⅛; 4 pc. id. 101½; Illinois Shares 65½; id. 7 pc. Oblig. 81; Sardinië 80; Ecuador 16¼.

WEENEN, 2 Maart. Met. 5 pc. 73.50; Nat. 75.90; Bank-Aktiën 852, Noord-Bahn akt. 163; Credit Anst. 181; O.-Fr. Spoorw. akt. 226; Lomb. Venetiaans. 88.—; Nieuwe 101.—; Wissel op Londen 3/m. 11.—; Goud 4.50; Zilver —.

BERLIJN, 2 Maart. Stiegl. 5de serie 101½; 6de id. 105; Rusland 5 pc. 108¼; Pruiss. Staats. 4½ pc. 99¾; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 20¾, Parijs 79⅝, Hamburg 151⅝, Amst. 142⅛, Weenen 90, Petersburg 99⅝, Diskonto 4.

HAMBURG, 2 Maart. Mexikanen 4½, Spanje 3 pc. 37¼; 1½ pc. 28, Rusland 5 pc. 104¾, 4½ pc. —, Vereinsbank 98, Noord-Duits. bank 80½, Wissel op Londen 3/m. —.—; Amsterd. 36.—, Diskonto 1¾.

FRANKFORT, 2 Maart. Metalliek 5 pc. 62, Spanje 3 pc. 38¾; 1½ pc. 29, Wissel op Londen 117⅛, Weenen 105, Parijs —, Amsterd. —, Diskonto 3½.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		2 MAART 4½ u.			gebl.
Amsterdam, Thesaurie .	5 pCt.	104¾	a	105	
Nederl. Bank	4 ″		″		
Nederl., Werkel. Schuld a	2½ pCt.	61¾	″	62¼	61⅛
Dito Dito	3 ″	75	″	75⅛	75
Dito Dito	4 ″	95⅝	″	96	95⅞
Amortisatie-Syndikaat .	3½ ″		″		
Aand. Handel-Maatsch.	″	140	″	140¼	
Oost-Ind. Leening . .	4 ″	95¼	″		
Aand. Holl. Spoorweg . .			″		
Leening idem .	4½ ″	99	″		
Aand. Rijn-Spoorweg . .	4½ ″	100	″		
Maatschappij van Weld. .	4 ″		″		
België, Cert. Adm. B. Bk.	2½ ″		″		
Dito *Rothschild* . . .	2½ ″		″		
Frankrijk, Certifikaten .	3 ″		″		
Spanje, Obligatiën . . .	1½ ″	29¼	″	29 7/16	29 5/16
Dito	3 ″		″		
Dito Binnenlandsche .	3 ″	39¼	″	39 11/16	39¾
Amortisable Schuld . .	.		″		
Bewijzen Coupon . . .		5⅜	″		
Crediet Instel. bij *Prost* & *C°*.	.		″		
Portugal, Obligatiën . .	3 ″	44⅝	″	45	44⅝
Dito 1856	3 ″	44 1/16	″	44 7/16	44 1/16
Uitgestelde			″		
Rusl., Obl. bij *Hope en C°*.	5 ″	102¼	″	102½	
Dito bij idem 1828/1829	5 ″	100¾	″	101	
Cert. bij idem 1831/1833	5 ″	87¼	″		
Dito bij idem 1840 . .	4 ″	84¼	″		
Dito bij *Stieglitz* . . .	4 ″	84¼	″	84⅜	84⅜
Dito Nieuwe	4 ″		″		
Dito 5de Serie	5 ″	95½	″		
Dito 1855, 6de Serie .	5 ″	99⅝	″	99⅞	99⅝
Dito Adm. te Hamburg	5 ″		″		
Dito dito te Londen .	5 ″		″		
Dito dito dito .	4½ ″	96½	″		
Inschrijv. in Assignatiën	6 ″	65	″		
Certifikaten van dito .	6 ″	65	″		
Spoorweg Aktiën . . .	5 ″		″		
Polen, Aand. 1835, fl. 500		152	″		
Obligatiën	4 pCt.	79	″	79¼	79
Pruissen, Oblig.	4½ ″		″		
Aandeelen 1854 . . .	3½ ″		″		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 ″		″		
Dito dito	4 ″	55¾	″		
Dito Metalliek	5 ″	61⅝	″	62⅜	61⅝
Dito Rente Amsterdam	5 ″	73⅞	″	74⅜	73⅞
Dito Nationale 1854 .	5 ″	63½	″	64¼	63½
Dito dito	2½ ″	32	″	32⅜	32
Weener Bankaktiën . .	*f*	930	″	935	
Dito Aand. fl. 250, 1838	″	—	″		
Dito dito ″ 250, 1854	4 pCt	305	″		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			″		
Napels, Cert. bij *L en B*	5 ″		″		
Dito bij *Rotschild* . . .	5 ″		″		
Denemarken, Obl. te Lond.	5 ″		″		
Dito	3 ″		″		
Braz. Geldl. 1824 v. £ 100	5 ″	98	″		
Dito 1839 van £ 100 .	5 ″		″		
Dito 1843 ″ ″ 100 .	5 ″		″		
Dito 1852	4½ ″		″		
Dito 1858	4½ ″	90	″		
Sardinië	5 ″		″		
Peru, Geldl. 1854 . . .	4½ ″		″		
Dito te Parijs			″		
Ecuador, Oblig. 1855 .	1 ″	15⅝	″	15⅞	
Venezuela, dito 6 pCt. thans	5 ″	39⅝	″	39¾	
Dito Uitgestelde . . .	2½ ″		″		
Grenada, Obligatiën . .	3½ ″	17 3/16	″	17½	
Dito Uitgestelde . .		5 3/16	″		
Mexiko, dito	3 ″	18⅞	″	19	18 15/16
Nrd.-Amer. Ph. *Hope en C.*,	Lr. A	815	″		
Dito dito	Lr. B		″		
Dito bij *Rothschild* .	6 pCt.		″		
Amerik. Bank-Aktiën . .	.		″		
Illinois Spoorw. Aandeelen			″		
Dito Oblig. Constr. Bons	7 pCt.	80½	″	80¾	
Louisiana	5 ″		″		
Grieken, Obl. Geldl. 1825	5 ″	4 5/16	″		

Handel-Maatschappij kontant ——, dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg doorgef. 232, 232½; Hypotheek 4½ pCt. —, Fr.-Oost. Spoorw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —.

De markt was op nieuw in aanmerkelijk flaauwer stemming op het lager afkomen van Duitsche noteringen. Na het sluiten der notering blijft alles evenwel vaster.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt., Diskonto 3 pCt.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 2 Maart.

Tarwe onveranderd: 134 ℔ o. witb. Poolsche *f* 334; 134 ℔ j. Lubecker *f* 310; 160/2 ℔ n. Bovenl. *f* 252, 253, 258; 126 ℔ n. Vriessche *f* 220; 227 ℔ dito *f* 235 aan de Zaan.

Rogge bij kleinigheden iets hooger: 125 ℔ Galatz *f* 180; 117 ℔ Archangel *f* 157; 116, 117, 120 ℔ Petersb. *f* 154, 158, 165.

Garst flaauw: 113 ℔ Mannheimer *f* 187; 101 ℔ n. Vriessche Winter *f* 145.

Haver zonder handel.

Boekweit prijshoudend: 119, 120 ℔ Holsteinsche *f* 176, 180.

Raapolie op 6/w. *f* 43¾; Vliegend *f* 42½; Bombay *f* 41; 1° Mei ek. *f* 41½; Sept., Okt. *f* 39 a 38¾; Nov. en Dec. *f* 39. *Lijnolie* op 6/w. *f* 31¼; Vliegend *f* 30; 1°. Maart ek. *f* 30, April *f* 30¼; Mei *f* 30¾; *Hennepolie* op 6/w. *f* 35¼; Vliegend *f* 34. *Raapkoeken* de 1000 stuks *f* 90 a 94; *Lijnkoeken* de 100 st. *f* 11 a 13½.

SCHIEDAM, 1 Maart. Rogge. Verkocht: 147/2 ℔ Libau *f* 196 3/m. — Gerst: 134/2 ℔ Zweedsche *f* 175 6/w.; 129/2 ℔ Fransche *f* 138 kt. — Moutwijn *f* 15,—; Jenever *f* 20,50; Amst. Proef *f* 21,75 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 1,90 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 2 Maart. Nolles, Calypso, Batavia. — 3 Maart. Franken, Janua Adriana, Suriname.

HELVOET, 2 Maart. Sweedberg qq., Robert Dixon, Batavia, l. v. Brouwershaven.

BROUWERSHAVEN, 1 Maart. Bargman, Eugenie, en Bakker, Cornelis Wernard Eduard, beide Rott. n. Batavia. — 2 Maart. Duinker, Weltevreden, Patjitan n. Rott.

UITGEZEILD:

HELVOET, 1 Maart. Rhône (st), Marseille.

RIVIER-VAART.

Rijnhoogte ARNHEM, 2 Maart 12 p. 0 duim.
KEULEN, 2 ″ 6 vt. 4 ″

Advertentiën.

ONDERTROUWD:

JOSEPHUS ELBERTUS DE KLONIA

en

CHRISTINA ELISABETH WIEMER.

AMSTERDAM, 3 Maart 1859.

Eenige kennisgeving. (1118)

(1119) Heden overleed, tot mijne diepe smart, mijn eenig, innig geliefd kind, PETRUS ANTONIUS GERARDUS, in den aanvalligen leeftijd van ruim vijf jaren.

G. P. J. MOL.

NAARDEN, 28 Februarij 1859.

Eenige kennisgeving.

Aan Heeren Pastoors.

Een **Organist**, 29 jaren oud, veel liefde voor die kunst, niet geheel zonder middelen, de beste getuigschriften kunnende overleggen, sedert vier jaren als zoodanig werkzaam zijnde, zag zich gaarne elders geplaatst, liefst daar, waar hij over een goed orgel kan disponeren. Reflecteerende gelieve zich *franco* te adresseren met opgave van salaris onder het woord Orgel, aan het Bureau dezer Courant. (1120)

Aan de Nederlandsche Industrie.

Maandag, 7 dezer, zal de Tweede Kamer der Staten-Generaal de beraadslaging aanvangen, over het Wetsontwerp tot **wijziging van het tarief van regten op den in-, uit- en doorvoer.** Alle belanghebbenden worden hierop opmerkzaam gemaakt, opdat zij, nu de beslissing vallen moet, hunne bezwaren nogmaals zouden kunnen aandringen en hunne afgevaardigden op hunne belangen opmerkzaam maken. (1117)

OPVOEDING.

Tegen een ruim jaargeld wenscht men in Gelderland, Noord-Braband of Limburg, twee **Jongelingen** van 14 en 17 jaren, in een godsdienstig, beschaafd R. K. Huisgezin te plaatsen, waar zij moederlijke zorg genieten en onder leiding van eenen Gouverneur voor de Hooge School bekwaam kunnen worden. Het antwoord *met naauwkeurige opgave* franco in te zenden onder de letters E. H. aan het Bureau van dit Dagblad. (1121)

BOEKHANDEL VAN C. L. VAN LANGENHUYSEN

Graduale en Antiphonarium in 8°.

De prijs van den Graduaal in lederen band is *f* 4.00.
Idem van den Antiphonarium . . . . . *f* 2.75.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.